

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnému **I.**, bývajúcemu v S., **o zastavení exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 12 Er 955/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. septembra 2013 sp. zn. 6 CoE 62/2013 takto

r o z h o d o l:

- I. Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.
- III. Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 21 840 Sk (724,95 EUR) s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom S. a.s. zo 17.9.2007 sp. zn. X. (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením zo 16. novembra 2012 č. k. 12 Er 955/2007-29 exekúciu zastavil a rozhodol o náhrade trov exekúcie. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenu a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenu na rozhodcovskom súde, podrobiť

sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 26. septembra 2013 sp. zn. 6 CoE 62/2013 zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania, uznesenie exekučného súdu potvrdil a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 41/2003; 6 Cdo 73/2013; 6 ECdo 3/2013, 6 Co 41/2013; 6 ECdo 171/2013, 6 CoE 53/2013; 6 ECdo 256/2013, 6 CoE 109/2013; 6 ECdo 268/2013, 6 CoE 116/2013; 6 ECdo 269/2013, 6 CoE 117/2013; 6 ECdo 278/2013, 6 CoE 133/2013; 6 ECdo 283/2013, 6 CoE 19/2013; 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013; 2 ECdo 262/2014; 4 ECdo 173/2014, 4 CoE 75/2014, 3 ECdo 45/2013, 3 Co 43/2013; 4 ECdo 174/2014, 4 CoE 75/2014; 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013; 8 ECdo 179/2014; 8 ECdo 152/2014, 8 CoE 85/2014; 8 ECdo 190/2014, 8 CoE 108/2014; 8 ECdo 205/2014, 8 CoE 119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané

dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnému v súvislosti s odvolacím a dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková